

La possible missió del 'revival'

La indústria cinematogràfica hollywoodiana ha trobat una fórmula inesgotable de generar pel·lícules de fàcil consum, copiosos beneficis, popularisme indiscutible i entreteniment garantit: vampiritzar l'èxit de les famoses sèries televisives dels anys 60.

Ara ha tocat el torn a la coneguda telesèrie *Misión imposible* (1966-1973), un model encertat que acostava a milions de llars les aventures d'un sofisticat grup de espies talentuosos i els seus inesgotables mitjans tècnics, enfrontats amb els qui atemptaven contra la identitat americana. L'excel·lent composició musical creada per l'argentí Lalo

Schifrin i la brillant capçalera de la sèrie han aconseguit que *Misión imposible* haja romàs, des de la seua creació, en la memòria d'una generació d'espectadors.

A l'esquerra, els protagonistes de la coneguda telesèrie *Misión imposible*. A la dreta, cartell de la versió moderna protagonitzada i produïda per Tom Cruise. Baix, escena de *Conan el bárbaro*, basada en aquest famós personatge de còmic.

Vint-i-quatre anys després Tom Cruise veu convertit el seu somni en realitat: portar al cinema la seua sèrie predilecta encapçalant-ne el repartiment i la producció. Per poder tirar endavant aquest ambiciós projecte Cruise va reclamar la presència de Brian de Palma, tan hàbil com comercial. *Misión imposible* ja és una realitat i la indústria ha trobat l'aliança d'uns espies perfectes.

Però anem enrere. L'any 1978 Richard Donner va disparar el tret d'eixida dels *remakes* quan va traslladar a la pantalla el volàtil home de calça ampla i de llarga capa vermella, en *Superman*. L'èxit de ta-

quilla (gràcies a una insistent campanya publicitària) i l'acostament del producte a tres generacions diferents de públic, obrí els ulls dels tecnòcrates del món del cinema i les seues amples i secretes caixes fortes. A partir d'aquest moment el contagi de la nostàlgia es va propagar a directors, actors, guionistes i espectadors; tan solament faltava trobar la forma de reunir un bon planter artístic, una sèrie de repercussió internacional i esperar-ne els resultats. Les fórmules aplicades (en algun cas amb excel·lents resultats) consistiren a recórrer als famosos personatges del còmic i de la literatura: *Popeye* (Popeye, R. Altman, 1980), *Conan el bárbaro* (Conan el bárbaro, J. Milius,

ARXIU

Els intocables d'Elliot Ness de Brian de Palma. Al 1987, els homes de Ness coneixen la pantalla gran.

1982, *Conan el destructor*, R. Fleischer, 1984), *La sombra* (Russell Mulcahy, 1995), a recuperar importants sèries de televisió o a crear un nou personatge per revitalitzar l'aventura amb aroma d'anys 40 (Indiana Jones). Tots trobaren un públic perfectament agraït i e-

nyorós (i un registre de taquilla ben incementat).

Tot i així, les avaricoses butxaques dels magnats i dels seus agents de Wall Street necessitaven fer un pas més per trobar la manera d'arriscar sense caure en cap fracàs. La dècada del 80 fou un di-

s'hauria d'atribuir a Robert Wise per haver dut a la pantalla *Star Trek: The movie* (1979), un adia-ment de la famosa sèrie nascuda en 1966. El vell mestre, coneixedor dels entrellats de la televisió des del seu part, decidí de filmar la pel·lícula, divertir-se unes setmanes i retirar-se tranquil·lament després de passar la penyora als joves directors teledictes.

Una vegada vist i comprovat que els Spielberg's Boys l'encertaven de ple en concepció i contingut (si bé amb un èxit de taquilla molt relatiu) va sorgir la idea de portar al cinema una de les sèries emblemàtiques de la producció televisiva USA: *Los intocables* (1959). Encapçalada per Robert Stack en el paper d'Elliot Ness, aquest agent de la llei presidia un grup de solvents investigadors que lluitaven contra les activitats gangsterines, de final dels 30, d'Al Capone i delinqüents de la seua mena. Respectant la fórmula de diversió segura, d'elenc estel·lar i de ganxo fàcil, i sota les ordres de l'astut Brian de Palma, els homes de Ness coneixen el format gran; on hi havia Robert Stack, s'hi situa Kevin Costner i, perquè res no puga portar a equivocacions, la pel·lícula s'havia de titular *Los intocables de Elliot Ness* (1987).

El 1991 i el 1993 foren anys de *remakes* infantils i familiars. A penes començada la dècada dels 90 Barry Sonnenfeld se suma a la llista amb *La família Adams* (1991), pel·lícula molt allunyada de sa mare televisiva *The Adams Family* (nascuda en 1964 i mai estrenada ací) i que, tot i un repartiment atractiu, (Angelica Huston mai no serà tan bella com Carolyn Jones, l'autèntica Morticia Adams), no va gaudir dels favors del públic. Dos anys més tard els divertits dibuixos animats *Los Picapedra*, creats pel tàndem Hannah-Barbera en 1960, es convertien en personatges de carn i ossos en un film dirigit per Brian Levant, que va convèncer un ampli sector infantil, però poc o gens els seus pares.

Fou l'any 1994 l'encarregat de l'estrena d'una mítica telesèrie de final dels 60: *El fugitiu*. Aquesta vegada un pes pesant del cinema,

L'èxit de 'Superman', adaptat al 1978, va obrir els ulls dels tecnòcrates del món del cinema i les seues caixes fortes.

ARXIU

Els picapedra, creats per Hannah-Barbera en 1960. Van esdevenir de carn i ossos el 1994.

vertit festival de translació a la gran pantalla d'una infinitat de sèries televisives. Fou el nou Midas del cinema, Steven Spielberg (en 1981 ja havia llançat un nou heroi anomenat Indiana Jones, *En busca del arca perduda*), i amb la pel·lícula *En los límits de la realitat* (1983), en col·laboració amb els amics John Landis, Joe Dante i Robert Zemeckis, signants dels episodis que componen el film, basats en el programa *Twilight Zone*, creat en 1959 per a la televisió, qui va marcar el camí i el model a seguir, encara que aquest mèrit

ARXIU

ARXIU

Harrison Ford, s'ocupava de sofrir la trama persecutòria que un inexpressiu David Janssen havia viscut en el personatge del doctor Kimball. Dirigida per Andrew Davis, *El fugitivo* prenia els elements essencials de la telesèrie primitiva (fals culpable, recerca de l'assassí manc), per descarregar el seu pes en l'actuació de Harrison Ford i de Tommy Lee Jones i en la seua persecució espectacular. Cinematogràficament parlant, un producte tan digerible com un saquet de roses, amb perdó dels fans.

Ara bé, la gran estrella de finals dels noranta serà, sense cap dubte, l'adaptació cinematogràfica de l'ultra-recordada *Misión imposible*. Els atractius que conté aquesta sèrie, des de bells espies, i diverses localitzacions, fins a sofisticats artefactes, eren suficientment apeti-

tosos per a no permetre que continuaren criant teranyines. Tom Cruise va aprofitar l'oportunitat buscant la col·laboració de Brian de Palma i un adament espectacular de la sèrie i dels seus personatges (només Jim Phelps, que interpretà Peter Graves, hi fa ara de John Voight). I a banda satisfer tots els sectors (això sí, contribuint en els riscos de la producció), vol demostrar que el *revival* és lucratiu i agrada al públic, i que la relació cinema-TV és un excel·lent binomi que es retroalimenta.

Confirmat per aquests divuit darrers anys que el procés és imparable, anirem sofrint o fruint *remakes* durant molt de temps. Com en un final de capítol qualsevol, la missió ja s'ha complert.

Jimmy Entraigües

A l'esquerra, escena de la mítica sèrie de final dels 60 *El fugitivo*. A la dreta, rètol anunciador de la versió cinematogràfica que va estrenar-se el 1994 amb Harrison Ford com a protagonista. Baix, cartel·la de *La família Addams*, amb la qual Barry Sonnenfeld se sumava a la moda *remake*.

Borja Papa

Joan F. Mira

Amb *Borja Papa* Joan F. Mira ha creat una combinació de literatura i de "gran història" que segurament no té precedents en les lletres catalanes.

340 pp. 3.250 ptes.

Editorial 3i4
"Narratives 3i4", 51

Diccionari Valencià Escolar

Francesc Ferrer Pastor

El lector valencià trobarà en aquest **Diccionari Valencià Escolar** un resum lèxic pràctic per a ús escolar i literari normatiu i, també, allò que la societat valenciana necessita en el moment històric actual: l'obra d'un patriota no encapellat en cap discòrdia.

Denes 10 Editorial

L'ambició d'Aleix

Enric Valor

L'ambició d'Aleix, novel·la apareguda per primera vegada el 1960 amb bastants supressions i canvis obligats per la censura de l'època, fou la primera i ja magnífica mostra del món narratiu que Enric Valor ha anat construint al llarg dels anys.

Editorial Tàndem